

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **A. M.**, bytem H. M. 8, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem v Praze, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40/a, **o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 03. 2014, č. j. KUOK 26111/2014, ve věci přestupku**

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.**
- III. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí citovaného v záhlaví. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto jako opožděné odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Uničov ze dne 23. 10. 2013, č. j. PO/404/102/13/MMu.

[2] V žalobě žalobce namítal porušení jeho práva na spravedlivý proces. Žalovaný zejména nesprávně posoudil otázku řádného doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobci a otázku, zda bylo odvolání proti němu podáno

v řádné odvolací lhůtě, což vyústilo v nezákonné rozhodnutí žalovaného o zamítnutí odvolání pro opožděnost. Zmocněnec žalobce se v pravidelných intervalech dostavuje na svoji pobočku České pošty, s. p., adresa Praha 9, Semilská 885/4, pošta č. 97, a zde přebírá a proti podpisu doporučené zásilky. Zmocněnec žalobce se dostavil na pobočku České pošty v době uložení zásilky obsahující rozhodnutí správního orgánu I. stupně dne 29. 10. 2013. Úložní doba písemnosti s rozhodnutím počala běžet 26. 10. 2013 a končila dne 4. 11. 2013. Zmocněnec požádal Českou poštu o předání všech zásilek, které mu mají být doručeny, respektive jsou uloženy. Česká pošta s. p. předala v rozhodném období žalobci proti podpisu veškeré mu doporučeně zaslané zásilky, avšak opomněla žalobci předat jednu uloženou zásilku Městského úřadu Uničov označenou na obálce sp. zn. KaS 404/2013MMu/9, vedenou Českou poštou pod RR 307497530CZ, jejímž obsahem bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalobce jako účastník správního řízení nemůže nést ke své tíži odpovědnost za to, že mu Česká pošta jako doručovatel správního orgánu sdělí, že obsílku s rozhodnutím správního orgánu I. stupně nemá, ačkoliv ji má. Zmocněnec žalobce nikdy neodmítl převzetí jakékoliv doporučené zásilky na své pobočce České pošty a Česká pošta nedisponuje záznamem, že by zmocněnec žalobce odmítl převzít písemnost vedenou pod RR 307497530CZ. Na obálce správního orgánu I. stupně není uvedeno, že by zmocněnec odepřel přijetí zásilky. Zmocněnec žalobce nedisponuje vlastním listinným důkazem, že v období od 26. 10. 2013 do 4. 11. 2013 byl na pobočce České pošty, neboť převzetí jiných doporučených zásilek zmocněncem proti podpisu v uvedeném období dokumentuje pouze Česká pošta ve svých záznamech, které však žalobci odmítla vydat. Zmocněnec žalobce na své pobočce České pošty, s. p., však prokazatelně převzal 29. 10. 2013 jako zmocněnec, například tyto doporučené úřední obsílky: 1) MÚ Přelouč, RR 361019661CZ ve věci P. S., 2) MÚ Vysoké Mýto, RR 344549854CZ ve věci T. D. a 3) MÚ Brandýs nad Labem - Stará Boleslav ve věci R. Z.. Je nemožné, aby zmocněnec žalobce osobně nepřevzal 29. 10. 2013 při hromadném přebírání všech doporučených zásilek pouze jedinou zásilku ve věci žalobce; v takovém případě by též pracovnice České pošty na doručence zaškrtnla kolonku, že zmocněnec žalobce odmítl poskytnout součinnost při doručování. Vzhledem k uvedenému nezbylo žalobci, než aby označil a navrhl důkaz k prokázání svého tvrzení a prokázání zmaření doručení z důvodu omylu na straně České pošty, s. p., a to písemné vyjádření České pošty, s. p., k tomu, jakého dne a v jakých případech převzal zmocněnec žalobce doporučené zásilky v období od 26. 10. 2013 do 4. 11. 2013. Žalobce navrhl, aby soud usnesením vyzval Českou poštu, s. p., k podání zprávy, jakého dne a v jakých případech převzal zmocněnec žalobce doporučené zásilky v období od 26. 10. 2013 do 4. 11. 2013 na pobočce České pošty na adrese Praha 9, Semilská 885/4, pošta č. 97. Navrženým důkazem bude dokázáno, že zmocněnec žalobce na své pobočce České pošty, s. p., v době uložení zásilky Městského úřadu Uničov byl, a dále, že žádal o převzetí více, resp. všech zásilek doručených na jeho osobu s tím, že mu všechny doporučené zásilky byly předány (doručeny) s výjimkou jedné jediné. Otázku zavinění nedoručení zásilky žalobci nelze logicky posoudit, jinak než tak, že k pochybení došlo na straně pracovnice České pošty, s. p., neboť zmocněnec žalobce prokazatelně poštu v úložní době písemnosti s rozhodnutím správního orgánu navštívil a prokazatelně měl snahu vyzvednout veškeré písemnosti (lze prokázat práva výpisem z vyzvednutých zásilek

právě); zmocněnec žalobce neodmítl převzít zásilku od Městského úřadu Uničov – v takovém případě by na doručence bylo vyznačeno, že odmítl poskytnout součinnost. Zmocněnec žalobce navštěvuje poštu pravidelně, každý týden a vždy si vyzvedává veškeré písemnosti (důkaz: návrh na pořízení výpisu přijatých zásilek z období od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013). Jako další důkaz k okolnostem doručování doporučených zásilek zmocněnce žalobce dne 29. 10. 2013 na České poště s. p. navrhuje žalobce svědeckou výpověď své nevlastní dcery, K. Z., narozené X, bytem D. 509, V. P., která může potvrdit, že zástupce žalobce uvedeného dne na pobočce České pošty požádal o předání všech uložených zásilek. Zmocněnci žalobce bylo fakticky doručeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně až 23. 12. 2013 při nahlížení do spisu u Městského úřadu v Uničově ve věci přestupku žalobce a následně zmocněnec žalobce podal odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně prostřednictvím e-mailu téhož dne. Zmocněnec žalobce tedy rozhodnutí správního orgánu I. stupně napadl odvoláním, avšak žalovaný nesprávně právně posoudil včasnost podání odvolání žalobce, neboť nesprávně posoudil datum doručení písemnosti. U doručované písemnosti z rozhodnutí Městského úřadu Uničov, podací znak RR 307497530CZ, neměl dovozovat účinky doručení fikcí, neboť žalobce prokazatelně vyvinul veškerou možnou aktivitu k tomu, aby si písemnost převzal; skutečnost, že mu tuto pošta nepředala, nemůže být kladena žalobci k tíži, a proto je zapotřebí hledět na podané odvolání jako na včasné. Žalobce navrhl zrušit napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s. a přiznat mu náhradu nákladů řízení.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že námitky žalobce jsou vyvráceny spisovým materiálem, konkrétně listem č. 21 spisu správního orgánu I. stupně. Z uvedeného je zcela zřejmé, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo doručováno v souladu se správním řádem, kdy bylo doručeno tzv. fikcí. Tvrzení zmocněnce žalobce, že pravidelně navštěvoval poštu a zejména, že mu pošta nevydala písemnost obsahující rozhodnutí, je nevěrohodná a ničím nepodložená. Žalovaný považoval za absurdní představu, že si zmocněnec jde na poštu pro konkrétní písemnost a tuto si zapomene převzít. Postup pracovníka pošty při předávání písemnosti určené do vlastních rukou je obecně známou skutečností, kdy je písemnost vydána až na základě předložení dokladu totožnosti a podepsání písemnosti adresátem. Tento postup vylučuje průběh návštěv poštovního úřadu, tak jak jej popisuje právní zástupce žalobce. Zmocněnci žalobce navíc nic nebránilo v tom požádat v souladu s § 41 odst. 2 správního řádu o navrácení v předešlý stav, což však neučinil, zřejmě z důvodu, že žádná překážka, která by bránila v úkonu, neexistovala. Podle žalovaného provedené přestupkové řízení jednoznačně prokázalo, že žalobce nebyl na svých procesních právech krácen, nýbrž se o svá práva připravil svou, případně i zmocněncovou obstrukční činností. Proto žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

[4] V replice žalobce zopakoval, že šlo o pochybení pošty, kde mu patrně omylem nebyla zásilka vydána, ač požádal o vydání všech zásilek. Takový postup pošty může mít toliko 2 důvody: zástupce žalobce odmítl poskytnout součinnost při doručení zásilky. V takovém případě by však toto bylo vyznačeno na doručence, neboť tato pamatuje na obdobné případy vlastní kolonkou důvodu nedoručení

zásilky. Nebo pochybila pošta a tuto zásilku žalobci opomenula vydat. K tvrzení žalovaného, že námitky žalobce jsou nevěrohodné a ničím nedoložené, žalobce navrhl, aby soud požádal Českou poštu, s. p., o poskytnutí výpisu přijatých (doručených) zásilek. Na žádost soudu pošta tomuto vyhověla. A to pro období od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013. Z následného provedení takového důkazu vyplývá, že zástupci žalobce v roce 2013 byly na poště uloženy stovky (možná i tisíce) zásilek, avšak pouze jedna jediná nebyla doručena. Rovněž z takového výpisu přijatých zásilek jednoznačně a nezvratitelně vyplývá, že v úložní době zástupce žalobce navštívil příslušnou pobočku pošty a převzal veškeré (ostatní) písemnosti. K tvrzení o absurdní představě o opomenutí převzetí jedné zásilky žalobce konstatoval, že jeho zástupce asi 1× týdně navštíví poštu a požádá o vydání všech uložených zásilek. Žalobci naopak nebylo známo, že by si měl přebírat právě písemnost od Městského úřadu Uničov. Zástupce žalobce vždy požádá o vydání všech zásilek, předloží občanský průkaz, a jak vyplývá z důkazu výpisem doručených zásilek, vždy všechny též převezme, tedy též podepíše doručenkou. Žalobci není zřejmé, proč by tento postup měl být „vyloučený“, jak uvedl žalovaný. Žalobce nesouhlasil s tvrzením žalovaného, že se o uplatnění svých práv připravil obstrukcí svého zmocněnce. Žalobci nebylo zřejmé, jakým způsobem mohl jeho zástupce „obstruovat“, když navštívil poštu a požádal o předání všech zásilek. Zástupce žalobce prokazatelně neodmítl poskytnout součinnost při doručení, neboť v takovém případě by toto bylo vyznačeno na doručence. Dle názoru žalobce je spíše úsměvné hovořit o „obstrukci“ v případě, kdy zástupci žalobci, Ing. M. J., bylo v roce 2013 doručeno několik set, možná i tisíců doporučených dopisů, převážně od orgánů státní správy, a vždy všechny dopisy řádně převzal, v žádném případě nebylo doručení zmařeno, a též v úložní době písemnosti prokazatelně (viz důkazy, na které odkazuje žaloba a navržený důkaz výpisem doručených zásilek pošty) navštívil poštu a převzal veškeré ostatní písemnosti. Žádost o navrácení v předešlý stav žalobce nepovažoval za přílehlavou, neboť její využití je na místě spíše tehdy, když žalobce pro překážku, kterou nezavinil, avšak stojí na jeho straně, nemůže učinit nějaký úkon. To však není případ, kdy správní orgán předmětnou písemnost nedoručí. Ostatně, údiv nad vyznačenou právní mocí rozhodnutí je z podání odvolání zcela patrný. Žalobce v tomto podání přesně popsal svůj postup, jakož i jak se dozvěděl o napadeném rozhodnutí. V tu dobu mu ani nebylo známo, že by písemnost měla být neúspěšně doručována prostřednictvím České pošty, s. p., neboť taková doručenka nebyla ve spise založena, což ostatně žalobce též v podaném odvolání namíтал. Žalobci není zřejmé, jaké důvody vedou žalovaného k tomu, aby zcela odmítal připustit výjimečné pochybení pošty, a raději hájí tezi, že nepřevzetí zásilky je obstrukcí obviněného. Zástupce žalobce na poště v úložní době zásilky prokazatelně a zcela zřejmě požádal o vydání všech uložených zásilek, zcela prokazatelně mu ostatní zásilky vydány byly, tyto převzal a zcela prokazatelně neodmítl poskytnout součinnost při doručení písemnosti ve věci žalobce. Žalobce tedy nevidí možnost, jakým způsobem mohl jeho zmocněnec ze své vůle negativně ovlivnit doručení písemností a je přesvědčen, že zde došlo toliko k pochybení pošty spočívající v tom, že pracovnice pošty opomenula jednu zásilku (mezi desítkami dalších, toho dne vydávaných) zástupci žalobce vydat.

[5] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 18. 3. 2014 – s přihlédnutím ke specifickým daného řízení, popsáním v další části rozsudku.

[6] Ze správního spisu ve vztahu k souzené věci a žalobním námitkám soud zjistil, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 23. 10. 2013, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu a kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 6.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu šesti měsíců, bylo doručováno zmocněnci žalobce Ing. M. J.. Adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení. Zásilka byla připravena k vyzvednutí od 25. 10. 2013. Podle rubu obálky adresát nebyl zastižen, oznámeno dne 25. 10. 2013, uloženo do 4. 11. 2013. Zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 25. 10. 2013 a nebyla vyzvednuta. Zásilka byla vrácena odesílateli 5. 11. 2013. Žádné další údaje vyplněny na rubu obálky vrácené zásilky nejsou. Dne 23. 10. 2013 zmocněnec žalobce zaslal „vyjádření ke spisu“ a sdělil správnímu orgánu prvního stupně své námitky proti měření rychlosti a navrhl, aby byl proveden důkaz návodem k obsluze měřicího zařízení. Dále zmocněnec žalobce namítl, že měření prováděla osoba zjevně k tomu neproškolená.

[7] Dne 23. 12. 2013 zmocněnec žalobce u správního orgánu I. stupně požádal o nahlédnutí do spisu a byly mu pořízeny kopie požadovaných stran. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 23. 10. 2013 bylo zasláno k žádosti zmocněnce žalobce tomuto zmocněnci i s doložkou právní moci a vykonatelnosti. Zmocněnec toto rozhodnutí převzal 23. 12. 2013 do vlastních rukou.

[8] Podáním zaslaným e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu zmocněnec žalobce dne 27. 12. 2013 podal odvolání.

[9] Usnesením správního orgánu I. stupně ze dne 13. 1. 2014, doručeného zmocněnci žalobce 27. 1. 2014, byl žalobce vyzván k doplnění odvolání o „nezbytné náležitosti“ a o to, co žalobce navrhuje, v jakém rozsahu napadá vydané rozhodnutí a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. V odůvodnění byl žalobce konkrétně poučen podle § 82 odst. 2, § 37 odst. 2 a 3, § 39 odst. 1 správního řádu. Bez doplnění bylo toto odvolání postoupeno žalovanému. Dne 24. 2. 2014 zmocněnec žalobce nahlédl u žalovaného do správního spisu a byly mu vydány kopie vyjmenovaných stran spisu.

[10] Podle žalobou napadeného rozhodnutí odvolání bylo podáno po uplynutí zákonné lhůty pro odvolání, neboť rozhodnutí nabylo právní moci 20. 11. 2013, tedy patnáctým dnem po neúspěšném pokusu o doručení (dne 4. 11. 2013), které probíhalo v souladu s § 23 odst. 4 a 5 správního řádu, kdy byl zmocněnec žalobce vyzván vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky, včetně poučení o právních důsledcích, které by jeho případné jednání

mohlo vyvolat, a aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl. Současně mu bylo sděleno, kde, od kdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout, poté byla písemnost vrácena zpět odesílateli. V souladu s § 24 odst. 4 správního řádu se tedy tato písemnost považuje za doručenou dnem, kdy k neúspěšnému pokusu o doručení došlo, tedy dnem 4. 11. 2013, kdy byla písemnost doručena fikcí.

[11] Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[12] Podle § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném do 31. 12. 2013, *jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.*

[13] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2011, čj. 7 As 53/2011-77, www.nssoud.cz, *písemnost může být podle § 24 odst. 1 správního řádu z roku 2004 účinně doručena fikcí jen za podmínky, že byla po uplynutí desetidenní úložní doby podle § 23 odst. 4 věty druhé citovaného zákona vložena do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, nevyloučil-li to správní orgán a bylo-li to možné.*

[14] Doručení fikcí podle § 24 odst. 1 správního řádu prokazuje správní orgán tím, že založí do spisu vrácenou obálku s nevyzvednutou písemností, včetně předtištěné doručenky, na níž je zaznamenáno a stvrzeno podpisem doručovatele, že byla tato zásilka určitého data uložena a že bylo v místě doručování zanecháno oznámení o tomto uložení a rovněž poučení o následcích nevyzvednutí zásilky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, čj. 5 As 26/2009 - 67). Tak tomu bylo i v souzené věci - obálka s řádně vyplněnými položkami, jak bylo uvedeno v předchozí větě, je připojena k č. I. 21 správního spisu správního orgánu I. stupně. Tento správní orgán vyloučil vhození do schránky a podle jeho pokynu mu poštovní doručovatel obálku s rozhodnutím o přestupku vrátil.

[15] Žalobce postup, který doručovatelka popsala na úřední obálce, věrohodným tvrzením nevyvrátil a soud neshledal důvod, proč za splnění všech zákonných podmínek doručení fikcí, nadto za situace, kdy – jak tvrdí sám žalobce – zmocněnec přebíral všechny ostatní písemnosti, byly mu doručovány do schránky výzvy s poučením, by měl provádět další dokazování, navrhované žalobcem.

[16] Další dokazování soud nevedl dále ve spojení s tím, že zmocněnec Ing. M. J., advokát Mgr. Jaroslav Topol a další zmocněnci ve věcech přestupků, kdy zástupcem žalobců je vždy jmenovaný advokát, dochází k obdobným procesním strategiím obsahujícím zneužití práva, obstrukce, účelové jednání, obcházení zákonů ap. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku čj. 9 As 162/2014 – 31, jde o procesní strategii, která je předem připravená a již je advokát zastupující žalobce i zmocněnec žalobce ve správním řízení dobře znám správním úřadům i soudům v rámci celé ČR.

[17] Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily

v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil.

[18] Úspěšný žalovaný žádné náklady řízení nepožadoval a soud ze spisu žádné nezjistil, proto mu je nepřiznal, a neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, to vše podle § 60 odst. 1 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Olomouci dne 21. 5. 2015

Za správnost vyhotovení:
Ing. Petra Rýparová

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně